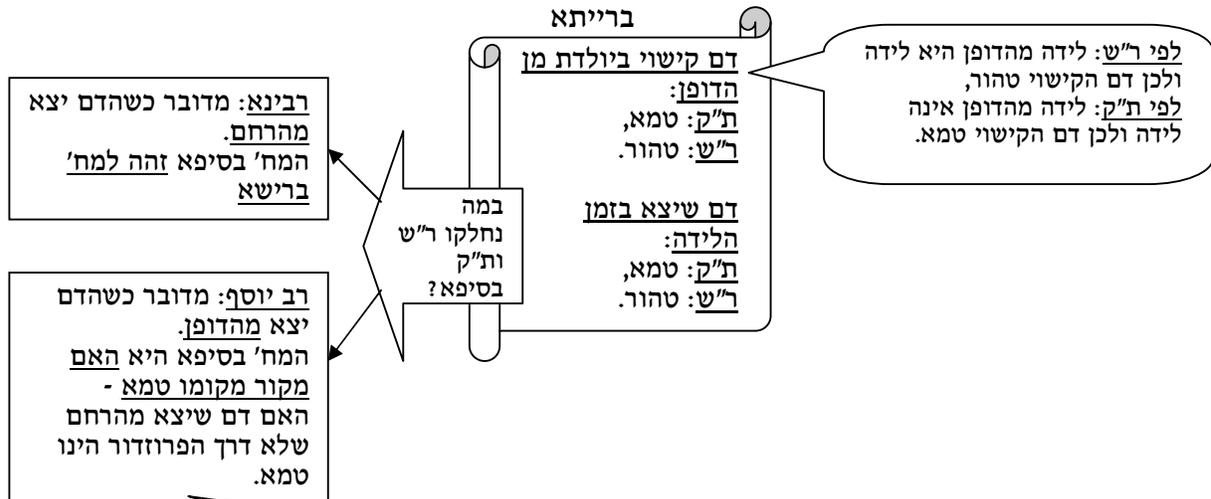

נידה מא. (ש2 מעל החרב של הב"ח) עד מב. (ש4 מסוף הצרות)

ביאורי מושגים

טומאת נידה -

אישה נידה סופרת 7 ימים מהיום שבו ראתה וטובלת לסוף 7. מעמדה הוא של אב הטומאה. אדם הנוגע בנידה מעמדו הוא של ראשון לטומאה ודינו לטבול באותו יום ובערב יטהר. אדם שנגע בראשון לטומאה לא נטמא בכלל - אדם לא יכול להיות שני לטומאה.

ר"ל: מי שמטמא את הדם (שיצא מהדופן) מטמא גם את האישה (מדין נידה), ר' יוחנן: גם מי שמטמא את הדם מטמא את האישה.

טעמו של ר' יוחנן: '...אישה דוה, וגילה את ערותה...' - טומאת נידה תקפה רק כשהדם יוצא ממקום הערוה.

ר"ל: אישה שנעקרה לה חתיכת בשר מהרחם ונפלה - טמאה כדין נוגעת בנידה (טומאת ערב), ר' יוחנן: אישה שנטפו לה שתי טיפות דם לבן מהפרזדור - טמאה כדין נוגעת בנידה (טומאת ערב). ודוקא שתי טיפות - אם היתה רק טיפה תולים שלא באה מהרחם עצמו.

מהו הבית החיצון:
ריש לקיש: אותו מקום שנראה בילדה כשהיא יושבת, ר' יוחנן: מקום דלדולי הבשר שנמצא בין הרחם לצד החיצוני (והמקום עצמו נחשב כלפנים)
ברייתא: עד המקום שהאבר מגיע בשעת התשמיש.

ציטוט מהמשנה

הדם מטמא את האישה מהרגע שיצא לבית החיצון

ברייתא

